

1. 5. 43.

Ljubljini mi Franci.

Sprejela sem obdane pisnice, lepa ti hvala, tudi
jaz sem v hvala Bogu, in enako velim tudi
tvoji mami in očetu.

Na koncu to moje malo pisnice, seinem ti stoj pravijo
na tvoje prvo pisnicu.

Uprašas me da ko uže dolgo časa se poznamo, da če
sem spoznala tvoj karakter; gotovo te sem ga spoznala
in tebe tudi, tvoj tvoj karakter mi dopade, in v tvoji
osobi je uže kar sem si kmiraj želela udeležiti enemu fantu,
ti po moj karakter praviš da ga ne moreš še razumeti, gotovo
ne, jst kmiraj sem bila sravnostiva, prej ko ti sem tebe
spoznala, sem bila še dosti več sravnostiva, kaj če volim
opisnem poznala, pret tako, in v volenim nisem govorila
ko govorim sedaj s tebo, in poznala nisem še nič v
ljubezni, in če kadar so govorili kaj kvega sem rajši šla
proč ko um pustila, in tako nisi vt kar tebe sem poznala
ne drugo si me nepravre, in upam da sčasom bom
natales ko si želiš, in tako upam da me boš vt razumeu
ko do sedaj,

On kakšen krat ko molim in te semo gledam, takrat
nimam besede ko ti govorit, preveč ti ljubim, takrat moje
veselje mi je da te semo gledam, in v tvoje oči, in moji
oči govorijs namesto mojih molalnih ust.

Uprašaj me da ti bom rodo volno delit, teboj dneve, mene
leta, in celo tvoje življenje? Oh Dragi saj ves Sam da ja,
uso drutno, uso ljubren use, samo jast lom deliba
stabo, nolena druga me, samo jast sem hoti, samo jast
te ljubim in ljubilo ti bom do rodnega dneva, mojega
življenja, in use trpljenje in use težave, in žalost, use to
bom prenašala, in veseljem ti bom čakala dokler nam
je razojeno, in če prilika ti nam prišla da ti odrušit
v kratkem, to pa ti naredila v usem veseljem kajti danes
ko jutri, saj to je moje samo upanje da usrešit naše
želje, tudi če ti ne bila skupaj ko en paruz, me usaka sekunda,
ti bila ena večnost, našega življenja skupaj in naše ljubini.
saj je tako me moj Dragi?

Oh veseli da si se uče kopel v moju, pravi da se je
sance še pravil spekle, me samo varovaju da te me pravil
speki, ki potem boli, če moreš najdit tam kakšno kremo
da se pomazat prej ko greš na sance ti blo bolni, če
me, se lo udolilo prej tokaj.

Ja Dragi, žalostna sem bila ko sem se znojila nama
na postaji, pres rebe, me se lob mi je bilo grozo ko sem
prišla domov, in sem stopla v sobo, našla sem use
pravno, samo tvoj duh je še ostal, drugje mi ni ostalo
da napravit ko ti vasi na mo postelji, in se marjokot, da
žalost je meho preparala, me sem se per utalavila, ses mislijo
da saj anti lo hmedli prišu tisti dan ko te bom